

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 129.833 van 29 maart 2004
in de zaak A. 150.035/XIV-19.120.**

In zake : Petrus DE PAGTER,
die woonplaats kiest bij
advocaat S. MARY
kantoor houdende te 1800 VILVOORDE
Stationlei 68

tegen :

de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de minister van Justitie.

DE Wnd.VOORZITTER VAN DE XIVE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat Petrus DE PAGTER op 29 maart 2004 per fax heeft ingediend om bij uiterst dringende noodzakelijkheid de schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen van het besluit genomen door de minister van Justitie op 9 maart 2004 waarbij de uitlevering van de verzoekende partij aan de Duitse autoriteiten wordt toegestaan, aan de verzoekende partij ter kennis gebracht op 16 maart 2004;

Gezien de nota van de verwerende partij;

Gelet op het faxbericht van 29 maart 2004 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 29 maart 2004 om 22 uur;

Gehoord het verslag van staatsraad C. ADAMS;

Gehoord de opmerkingen van advocaat T. BAUWENS die loco advocaat S. MARY, verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat B. DERVEAUX, die verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van eerste auditeur-afdelingshoofd
F. DE BUEL;

Gelet op de artikelen 17 en 18 en titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat krachtens artikel 17, §§ 1 en 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging bij uiterst dringende noodzakelijkheid kan worden besloten onder de drievoudige voorwaarde dat de uiterst dringende noodzakelijkheid voorhanden is, dat ernstige middelen worden aangevoerd die de nietigverklaring van de aangevochten beslissing kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

Overwegende dat, gelet op het zeer uitzonderlijk en zeer ongewoon karakter van de uiterst dringende procedure tot schorsing van de tenuitvoerlegging van een administratieve rechtshandeling waarin de wet voorziet, en op de stoornis die zij in het normaal verloop van de rechtspleging voor de Raad van State teweegbrengt, waarbij onder meer de rechten van verdediging van de verwerende partij tot een strikt minimum zijn herleid, de verantwoording door de verzoekende partij van de uiterst dringende noodzakelijkheid van de schorsing evident, dit wil zeggen klaarblijkelijk, dit is, op het eerste gezicht onbetwistbaar moet zijn;

Overwegende dat de verzoekende partij de uiterst dringende noodzakelijkheid met concrete gegevens dient aan te tonen; dat deze rechtvaardiging tweeledig is; dat, enerzijds, dient te worden aangetoond dat de schorsing van de tenuitvoerlegging volgens de gewone schorsingsprocedure te laat zal komen en, anderzijds, dat zij niet onredelijk lang met het indienen van haar verzoekschrift heeft gewacht;

Overwegende dat uit het administratief dossier blijkt dat de bestreden beslissing op 16 maart 2004 aan de verzoekende partij werd betekend; dat het verzoekschrift tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid pas op 29 maart 2004 is ingediend, hetzij de dertiende dag na betekening; dat de verzoekende partij in haar verzoekschrift geen verklaring geeft voor het verloop van deze termijn; dat het gedrag van de verzoekende partij niet getuigt van een diligente en alerte houding, temeer daar de verzoekende partij reeds op 17 december 2003 definitief werd opgesloten in de gevangenis te Antwerpen met het oog op de uitlevering; dat zij na de betekening van de bestreden beslissing dus niet diende te wachten met haar verzoek tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid tot de dag voor de daadwerkelijke uitlevering;

Overwegende dat niet is voldaan aan de eerste van de door artikel 17, §§ 1 en 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State opgelegde voorwaarden; dat deze vaststelling volstaat om het verzoek tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid af te wijzen,

B E S L U I T :

Artikel 1.

De vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid wordt verworpen.

Artikel 2.

De kosten van het beroep, bepaald op 175 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op negenentwintig maart tweeduizend en vier, door :

de HH.	C. ADAMS,	staatsraad,
	M. MILOJKOWIC,	griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. MILOJKOWIC

C. ADAMS.